

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/40/2018
Identifikačné číslo spisu: 5115010833
Dátum vydania rozhodnutia: 19.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5115010833.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Příbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom 19. marca 2019 v trestnej veci proti obvinenému P. T., pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa §§ 14 ods. 1, 145 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 193 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 28 Tk 2/2015, o dovolaní obvineného a brata obvineného, V. T., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 2. marca 2017, sp. zn. 3 To 91/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolania obvineného P. T. a dovolanie brata obvineného -V. T. s a odmietajú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo 16. júna 2016, sp. zn. 28 Tk 2/2015 bol obvinený P. T. uznaný za vinného v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa §§ 14 ods. 1, 145 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami v zmysle § 294 ods. 2 Tr. zák. a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že

1/ 5. augusta 2014 v čase o 17.50 hod. pri policajnom zákroku proti jeho osobe, vykonávanom na základe príkazu na zatknutie, ktorý bol vydaný Okresným súdom Žilina 30. mája 2014, pod sp. zn. 1Tk 2/2014, v E. F. na Q. ulici v rodinnom dome č. p. XXXX/X, na medzипoschodí, v úmysle usmrtiť, spoza dverí cez ich spodnú časť najmenej štyrikrát zo vzdialenosti cca 4 metre vystrelil z legálne držanej krátkej guľovej zbrane značky Norinco, model XXXXAX, kalibru XXT., výrobného čísla B. XXXXX, na zasahujúcich policajtov vystupujúcich po schodoch smerom k nemu, pričom prvého zo zasahujúcich policajtov strelou mierenou do oblasti životne dôležitých orgánov, zasiahol do hrany balistického štítu, ktorým sa policajt chránil, odkiaľ sa projektil odrazil do pravej strany bedier, do časti chránenej balistickou vestou, čím policajtovi Pohotovostného policajného útvaru Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, ČOZ: XXX XXX spôsobil povrchové poranenie - pomliaždenie brušnej steny v pravej bedrovej oblasti ťažkého stupňa s odreninou, ktoré si vyžiadalo dobu práceneschopnosti policajta v

trvaní do 21. augusta 2014, s dobou liečenia minimálne 21 dní, kde v danom prípade došlo k priamemu ohrozeniu života zasahujúceho policajta ČOZ: XXX XXX,

2/ v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste si zadovážil 1 ks dlhej guľovej zbrane značky JW-20, kalibru XX E., výrobného čísla XXXXXX spoločne s tmičom, ďalej si zadovážil najmenej 277 ks nábojov kalibru XX E. J., ktoré boli 6. augusta 2014 zaistené pri obhliadke miesta činu a túto zbraň a strelivo mal v držbe bez povolenia v rozpore so zákonom č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom v prípade zbrane sa jedná z konštrukčného hľadiska v zmysle zákona o strelných zbraniach a strelive č. 190/2003 Z. z. v platnom znení, podľa § 4 ods. 1, 2 písm. e/ o zbraň kategórie „A“ - zakázanú zbraň.

Za to mu súd uložil podľa § 145 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd dovolateľa na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

V zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žilina, č. k. 1 Tk 2/2014-2634 z 24. marca 2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 3 To 77/2015-2724 z 9. júla 2015, ktorým bol P. T. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. obvinenému uložil ochranný dohľad na dobu 2 roky s tým, že v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák. je povinný 1- krát mesačne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho pobytu.

V zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, vo výške 1.162,79 eura.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil trest prepadnutia veci, a to: dve kožené púzdra na zásobník, nôž s čiernou rukoväťou s nápisom SPARTAN, čierne púzdro na zbraň, 1 ks krátka guľová zbraň Norinco, model XXXXAX, kalibru XX T., výrobného čísla B. XXXXX, 1 ks dlhá guľová zbraň značky JW-20, kalibru XX E. J., výrobného čísla XXXXXX spoločne s tmičom, 8 ks hadičiek s obsahom 60 malokalibrových nábojov kal. XX E. J., 161 ks malokalibrových nábojov kal. XX E. J., 9 ks malokalibrových nábojov kal. XX E. J., 1 ks zásobník s obsahom 5 nábojov kal. XX T., 1 ks zásobník s obsahom 5 nábojov kal. XX T., 1 ks zásobník s obsahom 6 nábojov kal. XX T., 1 ks zásobník s obsahom 10 nábojov kal. XX T., 10 ks nábojov kal. XX T.. V zmysle § 60 ods. 1 písm. a/, § 42 ods. 2 Tr. zák. obvinenému uložil trest prepadnutia veci, a to: 1 ks samonabíjacia pištoľ americkej výroby zn. C., kal. XX T. s odstráneným výrobným číslom, 3 ks rádový zásobník s kapacitou 7 ks nábojov kal. XX T., 4 ks rádový zásobník s kapacitou 10 ks nábojov kal. XX T., 35 ks nábojov kal. XX T., americkej výroby, s dnovým označením J., 12 ks nábojov kal. XX T., českej výroby, s dnovým označením Q..

Krajský súd v Žiline uznesením z 2. marca 2017, sp. zn. 3To 91/2016 odvolanie obvineného proti prvostupňovému rozsudku ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie obvinený z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože bol názoru, že rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V dovolaní nespochybnil skutočnosť, že proti zasahujúcim príslušníkom použil ručnú palnú zbraň a došlo k následku konštatovanému v bode 1/

odsudzujúceho rozsudku. Namietal však, že jeho úmysel zo skutku uvedenom v bode 1/ nevyplýva. Je všeobecne známe, že príslušníci Útvaru osobitného určenia Prezídia Policajného zboru alebo Pohotovostného policajného útvaru, ktorý je súčasťou odboru poriadkovej polície riaditeľstiev Policajného zboru vo všetkých ôsmich krajoch Slovenska, resp. iných zásahových skupín Policajného zboru (ďalej len „PZ“) v čase zásahu využívajú výzbroj zavedenú v PZ, súčasťou ktorej sú aj nepriestrelné vesty, balistické prilby, taktické rukavice a okuliare, špeciálna technika na prekonanie odporu alebo utvorenej prekážky. Balistické vesty a prilby majú vysoké pevnostné parametre, sú odolné proti strelám z ručných palných zbraní a chránia tiež proti črepinám z granátov. Vesty v rôznej miere odolávajú útokom bodnou zbraňou. V súčasnej dobe existujú moderné pribojné strely, konštruované aj na prienik nepriestrelnou vestou či balistickou prilbou. Dovolateľ však takéto strelivo nepoužil ani ho v čase skutku nemal. Aj keď použil ručnú palnú zbraň, príslušníkov zasahujúcej jednotky za daných okolností usmrtiť nemohol, čo zakladá dôvod nápravy rozhodnutia súdu vo veci samej, pretože pochybenie spočíva v právnom posúdení skutku podľa noriem hmotného práva. Bol tak uznaný vinným z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil. Vzhľadom na vyjadrené žiadal, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona.

Dovolanie následne doplnil o dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. a/ a g/ Tr. por., a teda že vo veci rozhodol nepríslušný súd a rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Zdôraznil, že zákonnosť dôkazu predpokladá jeho získanie z prameňa, stanoveného alebo predpokladaného zákonom, zabezpečenie a vykonávanie oprávneným procesným subjektom, pričom dôkaz musí byť procesne použiteľný. Zákonnosť trestného stíhania sa obsahovo prekrýva s komplexnejšou garanciou spravodlivého procesu podľa čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky, resp. čl. 6 a 7 Dohovoru a čl. 14 a 15 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach. Poukázal na § 10 ods. 1, § 10 ods. 8 písm. a/ a c/, § 10 ods. 9 veta prvá Tr. por., § 4 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, podľa ktorého súčasťou PZ je aj inšpekčná služba. Služby Policajného zboru pôsobia v rámci útvarov Policajného zboru, zriaďovaných a zrušovaných ministrom vnútra, ktorý určuje aj náplň ich činností a vnútornú organizáciu. Všetky dôkazy boli v prípravnom konaní vykonané vyšetrovateľom PZ, konajúcim v mene Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „MV SR“), Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby stred, resp. na základe uznesení daného vyšetrovateľa. Sekcia kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky je ale odborným útvarom MV SR na úseku kontroly a inšpekčnej služby Policajného zboru, nie je však súčasťou PZ. Nemôže preto preverovať oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin a ostatné podnety na trestné stíhanie, vykonávať vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie ani o trestnej činnosti policajtov. MV SR, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby nemala kompetenciu začínať trestné stíhanie, vznášať obvinenie, podávať návrh na podanie obžaloby či vykonávať procesné úkony v zmysle Trestného poriadku. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že pod uzneseniami o začatí trestného stíhania, návrhu na podanie obžaloby a inými úkonmi podľa Trestného poriadku je podpísaný vyšetrovateľ PZ. Rozhodnutia orgánu, nepríslušného na trestné stíhanie považoval za nulité, porušujúce právo na stíhanie zákonným spôsobom v zmysle čl. 17 ústavy. Vyjadril názor, že dôkazy získané úkonmi vykonanými procesne neoprávneným subjektom boli nezákonné, s následkom ich procesnej nepoužiteľnosti. Trestné stíhanie bolo od počiatku vedené neoprávneným orgánom, čo zakladá dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. a/ a i/ Tr. por. Žiadal preto, aby súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré dovolací dôvod opiera.

Brat dovolateľa, V. T., napadol rozhodnutie krajského súdu dovolaním z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, h/ a i/ Tr. por. Zdôraznil, že pri odsúdení za pokus vraždy je potrebné obžalovanému dokázať úmysel, pričom záver o úmysle páchatel'a spôsobiť svojim konaním inému smrť nemožno vyvodiť len zo zistenia, že úmyselne vykonal niečo, čo taký následok mohlo spôsobiť. Súdy uznaním obvineného za vinného zo spáchania zločinu vraždy bez dostatočných dôvodov porušili právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 36, 39 Listiny základných práv a slobôd a čl. 49 ústavy. P. T. bol odsúdený v rozpore so zásadou nullum crimen sine lege (žaden trestný čin bez zákona), pretože bol odsúdený za iný trestný čin ako spáchal, ktoré pochybenie zakladá dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Jeho odsúdenie nepovažoval za súladné s čl. 49 ústavy, čím je podľa neho daný dovolací dôvod aj podľa §

371 ods. 1 písm. h/ a i/ Tr. por., pretože v nespravodlivom súdnom procese mu nemohol byť uložený spravodlivý trest. Poukázal na konkrétne a dokázané dôvody, na základe ktorých sa pred použitím zbrane spoliehal, že nikoho neusmrtí ani vážne neporaní, a to vedomosť, že v dome zasahujú príslušníci polície, školení a pripravení na zákrok, chránení proti zásahu projektilmi ochrannou výstrojou, poznal účinnosť použitej strelnej zbrane, nespôsobilej preraziť ochranu policajtov (k priestrelu balistického štítu došlo na okraji, kde už nie je nepriestrelná výplň, len plast), vedel že strieľa v uzavretom priestore, čím nemohlo dôjsť k náhodnému zásahu iných osôb nechránených proti strelám, mieril vedľa zasahujúcich príslušníkov polície, o čom svedčia zásahy do steny vedľa policajtov a rozptyl striel. Konal s vedomím, že pokiaľ by aj došlo k náhodnému zásahu niektorého z príslušníkov, k čomu odrazenou strelou došlo, nemôže dôjsť k závažnému následku a k tomu ani nedošlo. Obvinený školený v streľbe by približne zo vzdialenosti troch metrov vedel trafiť zasahujúcich policajtov. Žiadna zo štyroch vystrelených striel z krátkej vzdialenosti priamo nezasiahla niektorú z osôb. Znalec z odboru kriminalistiky, odvetvia kriminalistickej balistiky, mjr. Ing. F. T. potvrdil, že použitá zbraň nemohla prestreliť balistický štít ani nepriestrelnú vestu, aj za predpokladu, ak by bol policajt chránený len jedným z týchto prvkov. Znalec z odboru zdravotníctva, MUDr. O., konštatoval, že odsúdený mohol spôsobiť smrť aj pri zásahu dolnej končatiny, v tomto smere tak nie je rozhodujúca vedomosť o možnosti takéhoto následku lekára, ale páchatel'a. Dovolateľ bol ako policajt školený, že pokiaľ chce len „pacifikovať“ páchatel'a, má sa snažiť strieľať na nohy páchatel'a, nemieril však na policajtov, nemal úmysel niekoho zraniť. Zasahujúci policajti obvineného taktiež v zmysle poučení pri zásahu trafili do končatín, nie do životne dôležitých orgánov. P. T. nikoho neusmrtil, takýto následok spôsobiť nechcel a mal primerané a konkrétne dôvody sa spoliehať, že takýto následok nespôsobí, a to ani v nepriamom úmysle. V súvislosti s dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., uplatneným v dovolaní obvineného upresnil, že obvinený vytkol len nezákonnosť zadržania a zákroku polície v obydlí 5. augusta 2014, realizovaného z podnetu inšpekcie, a teda nezákonného subjektu. Navrhol uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušiť, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na zrušené rozhodnutia nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo stratili podklad.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline (ďalej len „krajský prokurátor“) sa vyjadril, že skutok zistený prvostupňovým a odvolacím súdom napĺňa všetky zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa §§ 14 ods. 1, 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. Aj podľa judikatúry Českej republiky konanie páchatel'a, ktorý v úmysle usmrtiť iného strieľa z pištole na policajta vykonávajúceho voči nemu služobný zákrok, je nutné posudzovať ako trestný čin vraždy, resp. ako pokus tohto činu. Jednočinný súbeh tohto trestného činu s trestným činom útoku na verejného činiteľa je vylúčený (Rč 11/2001). Čo sa týka pochybností o zákonnosti Sekcie kontroly a inšpekčnej služby poukázal na stanovisko Trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu, sp. zn. Tpj 62/2015. Navrhol dovolanie ako nedôvodné odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolania sú prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/, § 566 ods. 3 Tr. por.), boli podané oprávnenými osobami (§ 369 ods. 2 písm. b/, ods. 5 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.), a súčasne spĺňajú podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, b/, d/, e/, ani písm. f/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. (prvá veta) dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno ako okolnosť použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Najvyšší súd v prvom rade opakuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejav stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a/ a g/ Tr. por.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je potrebné poznamenať, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že v rámci tohto dovolacieho dôvodu možno úspešne uplatňovať aj nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov, ale len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje.

Nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukázu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, 3 písm. d/ Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, (pozri Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozs. č. 36110/03 z 2. februára 2010, Emen p. Turecku, rozs. č. 25585/02 z 26. januára 2010, Van Mechelen a ďalší p. Holandsku, Visser p. Holandsku, rozs. č. 26668/95 zo 14. februára 2002, Al - Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu, rozs. č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15. decembra 2011 a ďalšie).

Dovolateľ v rámci dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. a/ a g/ Tr. por. súhrnne namietal, že trestné stíhanie bolo začaté, obvinenie vznesené a všetky dôkazy v prípravnom konaní vykonávané nepríslušným orgánom, a to vyšetrovateľom PZ, konajúcim v mene MV SR (ďalej len MV SR), Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby stred, ktorá však je len odborným útvarom a nie je súčasťou PZ (§ 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por.). Táto nepríslušnosť podľa obvineného zakladá nezákonnosť trestného stíhania a spôsobuje nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť dôkazov vykonaných týmto orgánom v prípravnom konaní. Zrejme sa tak domáhal uplatnenia pravidla vylúčenia dôkazov v trestnom konaní z dôvodu ich nezákonnosti (exclusionary rule), na ktoré nadväzuje tzv. doktrína ovocia z otráveného stromu (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.).

Najvyšší súd v rámci skúmania dôvodnosti uplatnených dovolacích dôvodov zistil, že trestné stíhanie bolo začaté uznesením staršej vyšetrovateľky Krajského riaditeľstva PZ v Žiline, odbor kriminálnej polície mjr. JUDr. Hany Brisudovej zo 7. augusta 2014, ČVS: KRP-121/1-VYS-ZA-2014. V zmysle uznesenia bolo trestné stíhanie začaté 6. augusta 2014 vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu, obhliadkou miesta činu podľa § 154 Tr. por. Uznesením staršieho vyšetrovateľa krajského riaditeľstva PZ z 19. decembra 2014, pplk. Ing. Pavla Koteka, ČVS: KRP-121/1-VYS-ZA-2014, bolo obvinenému vznesené obvinenie a vyšetrovateľmi krajského riaditeľstva PZ boli vykonávané tiež výsluchy obvineného, svedkov, utajovaných svedkov, nariadené znalecké dokazovanie a realizované ďalšie dôkazy v prípravnom konaní a napokon v zmysle § 209 ods. 1 Tr. por. prokurátorovi predložený vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby.

Obhajca obvineného v záverečnej reči prednesenej na hlavnom pojednávaní 14. júna 2016 vyslovil námietku, že nakoľko nie je vylúčené, že kompetentné orgány nerozhodnú o nezákonnosti inšpekcie ministerstva vnútra, celá akcia a realizácia príkazu na zatknutie bola vykonaná v rozpore so zákonom, nakoľko príkaz na zatknutie bol vydaný v trestnom stíhaní vedenom inšpekciou MV a z jej podnetu. Ak je nezákonné celé trestné stíhanie, nemôžu byť zákonné prostriedky (zrejme dôkazy) v ňom získané použité, nakoľko z nepráva nemôže vzniknúť právo. Z tohto dôvodu tak namietol aj zákonnosť domovej prehliadky, pri ktorej bola zaistená zbraň.

Zo spisu je zrejme, že skutok 5. augusta 2014 v čase o 17.50 hod sa stal pri policajnom zákroku proti obvinenému, vykonávanom na podklade príkazu na zatknutie, vydaným Okresným súdom v Žiline 30. mája 2014, sp. zn. 1 TK 2/2014, v E. F. na Ul. Q..

Z príkazu na zatknutie Okresného súdu Žilina z 30. mája 2014, sp. zn. 1 Tk 2/2014, je zrejme, že bol vydaný na zatknutie dovolateľa stíhaného v bode I. (1,2,3) a v bode II. pre zločin lúpeže v zmysle § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ a i/ Tr. zák. a v bode III. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline 7. mája 2014 podal na Okresný súd Žilina obžalobu na P. T., stíhaného pre vyššie uvedené skutky v bodoch I., II (1, 2 a 3) a III., pretože sa nezdržiaval na adrese trvalého pobytu, nebol vo väzbe, výkone trestu odňatia slobody, ale na neznámom mieste, s podozrením že sa nachádza v Kanade. Obvinený mal vedomosť, že sa proti nemu vedie trestné konanie a bolo možné dôvodne predpokladať, že sa skrýva, aby sa vyhol trestnému stíhaniu a trestu.

Z úradného záznamu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline zo 7. augusta 2014, ČVS: KRPZ-ZA-311/2014, je zrejmy priebeh realizácie príkazu na zatknutie. Podľa záznamu z 5. augusta 2014 bola na základe žiadosti Odboru pátrania a kriminalisticko-technických činností ÚKP PPZ o nasadenie pohotovostného policajného útvaru Odboru poriadkovej polície KR PZ v Žiline, č. p. PPZ-KP-OPKC-382-4/2014 z 5. augusta 2014, vykonaná policajná akcia zameraná na zadržanie P. T., na podklade príkazu na zatknutie Okresného súdu Žilina z 8. októbra 2013, sp. zn. 0Tp 522/2013, vo veci zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ a i/ Tr. zák. Cestou operačného strediska KR PZ v Žiline bol o 17.56 hod vyrozumený riaditeľ KR PZ v Žiline, že príslušníci PPÚ OPP KR PZ v Prešove vykonali o 17.40 hod služobný zákrok na adrese Q. č. X v E. F., za účelom zadržania obvineného, počas ktorého došlo zo strany menovaného k strelbe na zasahujúcich policajtov, pričom jeden príslušník PPÚ OPP KR PZ v Prešove bol zasiahnutý projektilom, ktorý prestrelil balistický štít a tento následne zadržal nosič kovových platní používaný ako náhrada za nepriestrelné vesty, ktorými vtedy Policajný zbor nedisponoval. Následne o 18.00 hod bol vyrozumený riaditeľ OPP KR PZ v Žiline, veliteľ PPÚ OPP KR PZ v Žiline, o potrebe vyslania zásahovej skupiny, spolu s technikou OT - 64, na miesto služobného zákroku. Súčasne s vyslaním PPÚ OPP KR PZ v Žiline, sa na miesto zákroku presúval riaditeľ KR PZ v Žiline, spoločne s riaditeľom OPP KR PZ v Žiline. Po príchode na miesto a oboznámením sa so vzniknutou situáciou riaditeľ KR PZ v Žiline prevzal velenie nad prebiehajúcou akciou a zároveň v čase o 20.15 hod. zriadil riadiaci krízový štáb, ktorý vykonával svoju činnosť na adrese ul. Q. č. XXXX/X v E. F.. Riadiaci krízový štáb bol postupne vytvorený z nasledujúcich členov: riaditeľ KR PZ v Žiline, riaditeľ OPP KR PZ v Žiline, veliteľ PPÚ KR PZ v Prešove, veliteľ PPÚ OPP KR PZ v Žiline, veliteľ ÚOU P PZ, riaditeľ OR PZ v Liptovskom Mikuláši, generálny riaditeľ SKIS MV SR, riaditeľ ÚKP P PZ, hovorca prezídia PZ a policajt OPKTČ ÚKP P PZ. V čase o 21.30 hod sa na miesto dostavil viceprezident PZ, ktorý po oboznámení sa so situáciou prevzal velenie akcie a riadenie krízového štábu.

Z predmetného úradného záznamu krajského riaditeľstva PZ je zrejme, že zásah bol vykonaný na základe žiadosti Odboru pátrania a kriminalisticko-technických činností ÚKP PPZ o nasadenie PPÚ OPP KR PZ v Žiline, pričom členom riadiaceho krízového štábu bol aj generálny riaditeľ SKIS MV SR.

Okresný súd Žilina v rozsudku z 24. marca 2015, sp. zn. 1Tk 2/2014, ktorým bol 1/ P. T. v bodoch I. 1/, 2/3/, II. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ a i/ Tr. zák. a v bode III. zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. konštatoval, že obvinenie pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zák. a iné, bolo P. T. a P. P. vznesené uznesením MV SR, Sekciou kontroly a inšpekčnej služby, úradom inšpekčnej služby, odborom boja proti korupcii a organizovanej kriminalite z 15. júla 2014, ČVS: SKIS-53/BKOK-V-2014 (č. l. 302 a nasl.).

V tejto súvislosti dovolací súd opakovane zdôrazňuje právny názor vyslovený v stanovisku č. 95 trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 29. septembra 2015, sp. zn. Tpj 62/2015, na zjednotenie

výkladu a aplikácie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. vo vzťahu k otázke či Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR je zákonným subjektom vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní podľa Trestného poriadku podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 9/2015, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

V tomto stanovisku najvyšší súd vyslovil právny názor, že:

„Okolnosť, že inšpekčná služba Policajného zboru pôsobí v administratívnej forme úradu inšpekčnej služby MV SR (ďalej len „MV SR“) v rámci sekcie kontroly a inšpekčnej služby ministerstva vnútra (rovnako je útvaram ministerstva vnútra aj Prezídium policajného zboru vrátane prezidiálnych policajných útvarov) je výrazom podriadenosti Policajného zboru ministrovi vnútra SR (§ 6 ods. 1 zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore - ďalej len „zákon o Policajnom zbore“) v znení neskorších predpisov, možnosti ministra vnútra určiť, že službu alebo útvary policajného zboru nebude riadiť prezident Policajného zboru, ale bude riadená „inak“ [§ 6 ods. 2 naposledy označeného zákona o pôsobnosti ministerstva vnútra ako ústredného orgánu štátnej správy pre Policajný zbor (§ 11 písm. c/ zákona č. 575/2011 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov)]. Táto okolnosť nič nemení na tom, že inšpekčná služba je súčasťou Policajného zboru (§ 4 ods. 1 zákona o Policajnom zbore) a pri činnosti inšpekčnej služby stále ide o výkon pôsobnosti (plnenie úloh) Policajného zboru pri odhaľovaní a vyšetrovaní trestných činov (§ 2 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona o Policajnom zbore), a to prostredníctvom policajtov (§ 7 ods. 1 zákona o Policajnom zbore).

Vyšetrovateľ Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby, je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. a/ a c/ Tr. por.“

Najvyšší súd tiež upriamuje pozornosť na rozdielnosť argumentácie, týkajúcej sa vyšetrovania inšpekčnou službou MV SR v rámci trestného stíhania vedeného proti P. T., o ktorom sa zmieňoval obhajca na hlavnom pojednávaní 14. júna 2016 a trestného stíhania, v ktorom bolo poukazované v doplnení dovolania. Obhajca obvineného totiž v záverečnej reči namietol nezákonnosť zásahu polície 5. augusta 2014, pri ktorom bol dovolateľ zatknutý, pretože bol realizovaný na podklade príkazu na zatknutie vydanom v trestnom konaní, v ktorom bolo trestné stíhanie začaté a obvinenie vznesené MV SR, Sekciou kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, a teda podľa jeho názoru nepríslušným orgánom, čo spôsobuje nezákonnosť trestného stíhania, ako aj všetkých vykonaných dôkazov, vrátane príkazu na zatknutie. V dovolaní však obvinený namietá nezákonnosť prípravného konania v prerokúvanej trestnej veci z dôvodu, že trestné stíhanie a v rámci tohto aj vyšetrovanie bolo vykonané nepríslušným orgánom, s následkom nulnosti vydaných rozhodnutí. Z vyjadreného je nepochybné, že trestné stíhanie pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. a iné, bolo začaté a vedené na podklade rozhodnutí vyšetrovateľov Krajského riaditeľstva PZ v Žiline. Príkaz na zatknutie z 30. mája 2014, sp. zn. 1Tk 2/2014, bol vydaný Okresným súdom Žilina v konaní, vedenom pre zločin lúpeže v zmysle § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ a i/ Tr. zák., pričom prípravné konanie a vyšetrovanie bolo iniciované inšpekčnou službou Policajného zboru. V súlade s citovaným stanoviskom najvyššieho súdu č. 95 (Zbierka stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 9/2015) však dovolací súd zdôrazňuje, že inšpekčná služba je súčasťou Policajného zboru (§ 4 ods. 1 zákona o Policajnom zbore) a pri činnosti inšpekčnej služby stále ide o výkon pôsobnosti (plnenie úloh) Policajného zboru pri odhaľovaní a vyšetrovaní trestných činov (§ 2 ods. 1 písm. b/, d/ zákona o Policajnom zbore). Vyšetrovateľ PZ, služobne zaradený do inšpekčnej služby je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. a/ a c/ Tr. por. V súvislosti s uvedeným dovolací súd konštatuje, že príkaz na zatknutie bol vydaný v trestnom konaní vedenom legitímnym orgánom, a to inšpekčnou službou Policajného zboru podľa § 4 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, a teda aj dôkazy a rozhodnutia vydané v tomto konaní nemožno z dôvodu uplatneného dovolateľom posudzovať ako nezákonné.

Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/ a g/ Tr. por. tak naplnené neboli.

K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku alebo nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia je pochybenie súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, a to v takej intenzite, že to zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a contrario § 371 ods. 5 Tr. por.). O nesprávnu právnú aplikáciu ide najmä vtedy, ak bol skutok v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nešlo, alebo ak išlo o iný trestný čin, než ten, ktorý sa nachádza v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. V tejto súvislosti však treba podotknúť, že dovolací súd pri skúmaní uvedeného dovolacieho dôvodu nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, čo je explicitne vyjadrené i v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por.

Podľa § 145 Tr. zák. ods. 1 kto iného úmyselne usmrť, potrestá sa odňatím slobody na pätnásť rokov až dvadsať rokov.

Podľa ods. 2 písm. c/ tohto zákonného ustanovenia odňatím slobody na dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Dovolatelia (obvinený, ako aj jeho brat V.) v súhrne namietali, že úmysel obvineného predpokladaný skutkovou podstatou trestného činu vraždy v zmysle § 145 Tr. zák. nevyplýva zo skutku vyjadreného v bode 1/. Jeho úmysel spáchať tento trestný čin vylučuje predovšetkým všeobecne známa skutočnosť o parametroch, účelnosti a odolnosti výzbroje príslušníkov ÚOU ako aj PPÚ, najmä balistických viest a okuliarov, proti strelám z ručných palných zbraní a voči črepinám z granátov. Úmysel usmrtiť príslušníkov policajných útvarov považoval za vyvrátený aj tým, že pri zásahu nepoužil už v súčasnosti existujúce pribojné strely, konštruované na prienik nepriestrelnou vestou či balistickou prilbou, za daných okolností tak ani pri použití ručnej palnej zbrane príslušníkov zasahujúcej jednotky nemohol usmrtiť.

Najvyšší súd zdôrazňuje závery stanoviska trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu č. 3, k rozdielnemu výkladu ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., upravujúceho dôvody dovolania, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, sp. zn. Tpj 39/2010, prijatého 14. júna 2010, publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 1/2011. V stanovisku sa kolégium zjednotilo na nasledovnom závere:

„Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Tento dovolací dôvod preto nemôže naplňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatela k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovaním, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia.

Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné

akokoľvek doplniť a meniť.“

S poukazom na stanovisko je tak nepochybné, že uplatnený dovolací dôvod slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, tzn. nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (R 47/2014 - II.). Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Východiskom pre zistenie tohto dovolacieho dôvodu je opis skutku, ako bol ustálený v príslušnom výroku, t. j. v tzv. skutkovej vete napadnutého rozhodnutia vo veci. V dôsledku toho dovolacia námietka, ktorá napáda postup súdu v hodnotení dôkazov, nemôže zakladať tento dovolací dôvod, lebo v intenciách tohto ustanovenia správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť (R 46/2013). Právo namietat' skutkové otázky má v dovolacom konaní výlučne minister spravodlivosti (§ 371 ods. 3 Tr. por.). Dovolací súd totiž nemožno chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov zameranú na preskúvanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (I. ÚS 567/2016).

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku konania dovolateľa, bolo už judikované, že motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie - následok - príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávne či neúplné zistenie v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania až v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nepripúšťa (R 40/2010, R 3/2011). Skutočnosť, či závery skôr činných súdov vo vzťahu k naplneniu subjektívnej stránky majú alebo nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, teda nemôže byť predmetom dovolacieho prieskumu.

Zo skutkovej vety v bode 1/ tak, ako bola zistená okresným a následne potvrdená rozhodnutím krajského súdu má dovolací súd za zrejme, že obvinený konal v úmysle spáchať obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 Tr. zák. V dotknutej časti skutkovej vete je zreteľne vyjadrené, že obvinený 5. augusta 2014, v rodinnom dome z legálne držanej krátkej guľovej zbrane značky Norinco, model XXXXAX, pri zákroku proti jeho osobe, vystrelil spoza dverí, na ich spodnú časť najmenej štyrikrát, a to v úmysle usmrtiť. Na zasahujúcich policajtov v zmysle ustálených skutkových zistení skôr činných súdov strieľal tak, že mieril na oblasť životne dôležitých orgánov, pričom chrániaceho sa policajta zasiahol do hrany balistického štítu, odkiaľ sa však projektil odrazil do pravej strany bedier, chránenej balistickou vestou a príslušníkovi PPÚ, KR PZ v Prešove, ČOZ: XXX XXX, spôsobil povrchové zranenie, pomliaždenie brušnej steny v pravej bedrovej oblasti ťažkého stupňa s odreninou, vyžadujúcou si dobu práceneschopnosti do 21. augusta 2014, s dobou liečenia minimálne 21 dní, pričom došlo k priamemu ohrozeniu života zasahujúceho policajta ČOZ: XXX XXX. Preukázanie zavinenia ako vnútorného psychického vzťahu páchatel'a k následku konania je reálne na základe objektívnych skutočností, akými sú povaha činu, spôsob vykonania útoku (napr. opakované intenzívne bodnutia do miest, kde sa nachádzajú orgány, poranenie ktorých bezprostredne ohrozuje život), charakter predmetu použitého na útok a podobne (ZSP 72/2007). Nepochybné aj posúdením zistených objektívnych skutočností je potrebné dospieť k záveru o vedení útoku obvineným útok tak, že mieril a opakovane strieľal z krátkej guľovej zbrane cez spodnú časť dverí rodinného domu, za ktorými sa nachádzali príslušníci zasahujúceho policajného útvaru, vystupujúci po schodoch smerom k nemu, s tým že bol znalý domáceho prostredia. Strelba bola dovolateľom smerovaná priamo na zasahujúcich policajtov, zhora nadol, cez spodnú časť dverí a teda do miest, na ktorých sa nachádzajú orgány, následkom poranenia ktorých mohol nastať fatálny následok. Poškodeného policajta taktiež zasiahol strelou

mierenou do oblasti životne dôležitých orgánov a spôsobil mu pomliaždenie brušnej dutiny. Z výsledkov dokazovania je nepochybné, že ustrojenie a výstroj policajtov ich nechráni absolútne, ale len zvyšuje pravdepodobnosť ich prežitia. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že konaním obvineného došlo k ohrozeniu života zasahujúceho policajta.

Krajský prokurátor vo svojom vyjadrení k dovolaniu správne poukázal na relevantnú českú judikatúru, rozsudok Vrchného súdu v Prahe z 10. mája 2000, sp. zn. 8 To 45/2000 (Rč. 11/2011), podľa ktorého „jdnání pachatele, který v úmyslu jej usmrtit střílí z pistole na policistu provádějícího vůči němu služební zákrok, je nutno posuzovat jako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., resp. jako pokus tohto trestného činu. Jednočinný souběh tohto trestného činu s trestným činom útoku na veřejného činitele podle § 155 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. je vyloučen.“. V predmetnom rozhodnutí Vrchný súd v Prahe zdôraznil, že pri kvalifikácii trestnej činnosti, spočívajúcej v streľbe na policajtov, vykonávajúcich služobný zákrok, je potrebné sa vysporiadať s kľúčovou otázkou či páchatel' skutočne strieľal tak, že musel byť uzrozmeneý s tým, že zakročujúcich policajtov zasiahne a môže ich usmrtiť a jednalo sa o streľbu mierenú, prípadne cielenú celkom zjavne mimo zasahujúcich policajtov alebo smerovanú na nich. Objektívnu stránku trestného činu vraždy, ako aj trestného činu útoku na veřejného činiteľa je použitie násilia. V prípade trestného činu útoku na veřejného činiteľa je použitie násilia v zákone výslovne uvedené, pri trestnom čine vraždy sa nerozlišuje či páchatel' použil zbraň. Subjektívnu stránku trestného činu charakterizuje zavinenie a pohnútko (motív). Motívom oboch trestných činov je snaha zabrániť veřejnému činiteľovi v splnení úlohy, vyplývajúcej z jeho právomoci. Úmyslom páchatel'a trestného činu vraždy je potom usmrtenie poškodeného. V tomto smere je pri trestnom čine útoku na veřejného činiteľa v zmysle § 323 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. rozdiel v tom, že smrteľný následok vo vzťahu k zavineniu páchatel'a je nedbanlivostný. Ak má skutok znaky viacerých trestných činov, uplatní sa najprv primárna právna kvalifikácia najzávažnejším trestným činom, potom sa môžu uplatniť ďalšie kvalifikácie, ibaže boli všetky znaky skutkovej podstaty vyčerpané primárnou kvalifikáciou. Zo skutku z 5. augusta 2014 podľa názoru dovolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že obvinený mieril cez spodnú časť dverí zhora nadol, v priamom smere proti zasahujúcim policajtom, a teda bol uzrozmeneý s tým, že môže usmrtiť zasahujúcich policajtov.

S poukazom na vyjadrené, je dovolací súd toho názoru, že prvostupňový a odvolací súd skutok uvedený v bode 1/, vzhľadom na konanie obvineného, ktorým priamo ohrozil život zasahujúceho policajta ČOZ: XXX XXX, správne posúdili ako pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu v súlade s § 14 ods. 1 a § 145 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák., spáchaný na chránenej osobe v zmysle § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. tak v konaní naplnený nebol.

Na základe uvedených úvah najvyšší súd dospel k záveru, že v rozsahu dovolacích námietok obvineného P. T. a jeho brata V. T. nie je naplnený ani jeden z nimi uplatnených dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí dovolania ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.